

Bruksela, 23 września 2021 r.
(OR. en)

12183/21

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0291 (COD)

MI 695
ECO 101
ENT 154
IA 155
IND 252
TELECOM 349
CODEC 1251
CONSOM 200

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	23 września 2021 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2021) 547 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającej dyrektywę 2014/53/UE w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2021) 547 final.

Załącznik: COM(2021) 547 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.9.2021 r.
COM(2021) 547 final

2021/0291 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 2014/53/UE w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2021) 318 final} - {SWD(2021) 244 final} - {SWD(2021) 245 final} -
{SWD(2021) 246 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Od 2009 r. Komisja dąży do ograniczenia fragmentacji rynku interfejsów ładowania telefonów komórkowych i podobnych urządzeń. Takie inicjatywy przynoszą jednak jedynie skutek w postaci dobrowolnych programów, które nie są prawnie wiążące, a zatem nie zapewniają spójnego i jednolitego stosowania.

W czerwcu 2009 r., w następstwie przedstawienia przez Komisję wniosku najwięksi producenci telefonów komórkowych zgodzili się podpisać protokół ustaleń dotyczący harmonizacji ładowarek telefonów komórkowych z funkcją transmisji danych sprzedawanych w UE¹. Sygnatariusze zgodzili się na opracowanie uniwersalnej specyfikacji opartej na interfejsie USB 2.0 micro-B, co umożliwiłoby pełną kompatybilność ładowania wprowadzanych do obrotu telefonów komórkowych.

Protokół ustaleń przyczynił się do ograniczenia fragmentacji rynku i niemal ogólnoswiatowego ujednolicenia. Jego wdrożenie doprowadziło do skutecznego zmniejszenia liczby rozwiązań w zakresie ładowania telefonów komórkowych z 30 do zaledwie trzech. W protokole ustaleń dopuszczono jednak stosowanie własnych interfejsów ładowania, a jedno z takich rozwiązań nadal było (i jest) wykorzystywane przez dużego producenta telefonów komórkowych, co uniemożliwia osiągnięcie pełnej interoperacyjności. Ponadto w protokole ustaleń nie podniesiono kwestii środowiskowych związanych z kontynuacją stosowania tych różnych interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania.

Zgodnie z oczekiwaniami, jeżeli UE nie podjęłaby działań, taka fragmentacja rynku interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania utrzymałaby się, tak jak jej wpływ na środowisko.

Od czasu wygaśnięcia protokołu ustaleń w 2014 r. (po dwóch pismach w sprawie przedłużenia jego obowiązywania) Komisja Europejska próbuje wspierać przyjęcie nowego dobrowolnego porozumienia. W marcu 2018 r., po kilku turach rozmów między odpowiednimi producentami i wymian opinii z udziałem Komisji branża zaproponowała nowy protokół ustaleń dotyczący przyszłego uniwersalnego rozwiązania w zakresie ładowania smartfonów. Komisja nie uznała jednak, aby nowy protokół ustaleń był zadowalający, ponieważ nie jest on zgodny z unijnymi celami dotyczącymi harmonizacji, polegającymi na dążeniu do ograniczenia fragmentacji rozwiązań w zakresie ładowania (zarówno interfejsów ładowania, jak i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania) telefonów komórkowych i podobnych urządzeń radiowych. W proponowanym nowym protokole ustaleń nadal dopuszczano rozwiązania własne (złącza właściwe dla danego dostawcy), czego Komisja nie uważa już za uzasadnione, biorąc pod uwagę zalety techniczne związane z wprowadzeniem interfejsu USB typu C.

W tym kontekście w 2018 r. Komisja zainicjowała ocenę skutków dotyczącą ewentualnego wniosku mającego na celu wdrożenie uniwersalnego rozwiązania w zakresie ładowania telefonów komórkowych (a potencjalnie również urządzeń radiowych należących do innych, podobnych kategorii lub klas). Chociaż pierwotnym celem tej inicjatywy była poprawa

¹ <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/2417/attachments/1/translations>.

wygody konsumenta, w wyniku badania ustalono, że narzucenie uniwersalnego interfejsu ładowania i uniwersalnego protokołu komunikacyjnego w zakresie ładowania po stronie urządzeń radiowych (smartfonów, ale potencjalnie także tabletów, aparatów, czytników itp.) przy jednoczesnym zachęceniu do rozdzielenia lub wymuszeniu go (tj. dostarczania użytkownikowi końcowemu urządzenia radiowego bez urządzenia ładującego), byłoby korzystne dla konsumentów i ograniczyłoby ilość odpadów elektronicznych. Stwierdzono, że sama harmonizacja interfejsów ładowania (w przypadku urządzeń radiowych ładowanych za pomocą ładowania przewodowego tym interfejsem jest gniazdo ładowania) nie zapewniłaby pełnej interoperacyjności ładowania. W rzeczywistości występują różne protokoły komunikacyjne w zakresie ładowania i – w przypadku zastosowania urządzenia ładującego innej marki – nie wszystkie z nich zapewniają taką samą wydajność ładowania. Co więcej, na podstawie badania stwierdzono, że posiadanie uniwersalnego urządzenia ładującego dla różnych rodzajów urządzeń radiowych prawdopodobnie zwiększyłoby ogólną wygodę konsumentów. W kontekście ładowania bezprzewodowego (tj., ogólnie rzecz biorąc, technologii ładowania innej niż ładowanie przewodowe) w badaniu stwierdzono, że jeżeli miałyby dojść do jakiegokolwiek przełomu w technologii ładowania bezprzewodowego, mogłoby to podważyć przesłanki do stosowania uniwersalnego rozwiązania w zakresie złączy, ponieważ istotnie ograniczyłoby ogólne znaczenie przewodowych rozwiązań w zakresie ładowania. W świetle tych wniosków w październiku 2020 r. Komisja rozpoczęła dwa badania uzupełniające dotyczące oddzielenia telefonów komórkowych i podobnych przenośnych urządzeń elektronicznych od bezprzewodowych technologii ładowania, aby wzmocnić bazę dowodową wniosku.

W styczniu 2020 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję², w której wezwał do pilnego przyjęcia normy dotyczącej uniwersalnej ładowarki do telefonów komórkowych w celu uniknięcia dalszej fragmentacji rynku wewnętrznego. W szczególności w rezolucji wezwano Komisję, aby w razie potrzeby przyjęła środek ustawodawczy w celu wprowadzenia uniwersalnej ładowarki. Ponaglono także Komisję, żeby zapewniła, aby konsumenci nie musieli już kupować nowych ładowarek z każdym nowym urządzeniem radiowym, i wraz z uniwersalnym rozwiązaniem w zakresie ładowania wprowadziła środki na rzecz rozdzielenia (polegające na dostarczaniu użytkownikowi końcowemu urządzenia radiowego bez urządzenia ładującego), ponieważ w przeciwnym razie nie uda się osiągnąć celu, jakim jest zmniejszenie liczby produkowanych co roku urządzeń ładujących, a co za tym idzie ograniczenia ilości odpadów elektronicznych.

W dostosowanym programie prac Komisji na 2020 r.³ w szczególności stwierdzono, że zostanie sporządzony nowy wniosek dotyczący uniwersalnych ładowarek do telefonów komórkowych i urządzeń radiowych podobnych kategorii lub klas.

W ramach trzech przeprowadzonych badań uzupełniających ustalono, że aby osiągnąć ostateczny cel polegający na wprowadzeniu uniwersalnej ładowarki oraz jako warunek wstępny skutecznego i konkretnego rozdzielenia, w przedmiotowych urządzeniach radiowych należy uwzględnić: zharmonizowany interfejs ładowania po stronie urządzenia radiowego (gniazdo ładowania w przypadku urządzenia radiowego ładowanego przewodowo), minimalny wspólny poziom interoperacyjności ładowania za pośrednictwem ujednoliconego protokołu komunikacyjnego w zakresie ładowania oraz szczegółowe informacje na temat wymagań dotyczących ładowania urządzeń radiowych.

² 2019/2983(RSP).

³ COM(2020) 440 final.

Projektowanie urządzeń radiowych wchodzi w zakres dyrektywy 2014/53/UE⁴ w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych. Cechy zasilaczy zewnętrznych wchodzi natomiast w zakres dyrektywy 2009/125/WE ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią⁵.

Celem niniejszego wniosku jest przeciwdziałanie fragmentacji rynku interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania, zwiększenie wygody konsumentów i ograniczenie ilości odpadów elektronicznych. W szczególności posłuży on do:

- harmonizacji interfejsu ładowania telefonów komórkowych i urządzeń radiowych podobnych kategorii lub klas (tabletów, aparatów cyfrowych, słuchawek nagłownych i zestawów słuchawkowych, przenośnych konsol do gier komputerowych i przenośnych głośników), które ładuje się przewodowo, aby można było je ładować za pomocą uniwersalnych gniazd ładowania;
- zagwarantowania, aby w takich urządzeniach, jeżeli służą do szybkiego ładowania, wykorzystywano co najmniej taki sam protokół komunikacyjny w zakresie ładowania;
- umożliwienia w przyszłości harmonizacji tego obszaru w odpowiedzi na rozwój technologii, w tym harmonizacji wszelkich rodzajów interfejsów ładowania innego niż ładowanie przewodowe;
- wprowadzenia wymagań, dzięki którym użytkownicy końcowi nie będą musieli kupować nowego urządzenia ładującego przy każdym zakupie nowego telefonu komórkowego lub podobnego urządzenia radiowego; oraz
- wprowadzenia wymagań, dzięki którym przy zakupie nowego telefonu komórkowego lub podobnego urządzenia radiowego użytkownicy końcowi otrzymywaliby niezbędne informacje na temat charakterystyki jego wydajności ładowania oraz urządzenia ładującego, z którym można je używać.

Przeprowadzono ocenę skutków w celu zbadania wariantów strategicznych w zakresie:

- a) harmonizacji interfejsu ładowania urządzeń radiowych;
- b) obsługi odpowiedniego protokołu komunikacyjnego w zakresie ładowania urządzeń radiowych i informowania konsumentów o wydajności ładowania; oraz
- c) udostępnienia na rynku przynajmniej rozdzielonego rozwiązania.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylająca dyrektywę 1999/5/WE (Dz.U. L 153 z 22.5.2014, s. 62).

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

Wariant strategiczny	A) Harmonizacja złącza urządzenia końcowego	B) Obsługa odpowiedniego protokołu ładowania urządzenia końcowego i informowanie konsumentów o wydajności ładowania	C) Udostępnienie na rynku przynajmniej rozdzielonych ⁶ rozwiązań
Wariant 0	Brak działania	Brak działania	Brak działania
Wariant 1	Obowiązkowo	Brak działania	Brak działania
Wariant 2	Brak działania	Obowiązkowo	Brak działania
Wariant 3	Brak działania	Obowiązkowo	Obowiązkowo
Wariant 4	Obowiązkowo	Obowiązkowo	Brak działania
Wariant 5	Obowiązkowo	Obowiązkowo	Obowiązkowo

W przypadku wszystkich wariantów istnieją podwarianty o wąskim zakresie (tj. obejmujące wyłącznie telefony komórkowe) lub szerszym zakresie (obejmujące również pewne urządzenia o charakterystyce ładowania porównywalnej z charakterystyką telefonu komórkowego). Preferowanym wariantem strategicznym jest wariant 5 o szerokim zakresie, ponieważ stanowi najbardziej sprawiedliwy kompromis między wszystkimi celami i umożliwia wypracowanie sytuacji korzystnej dla większości zainteresowanych stron oraz środowiska.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszym wnioskiem wprowadza się dodatkowe wymagania, które będą miały zastosowanie do telefonów komórkowych i urządzeń radiowych podobnych kategorii lub klas, do dyrektywy 2014/53/UE określającej ramy prawne dotyczące udostępniania na rynku i oddawania do użytku w Unii urządzeń radiowych, a także zapewnia właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w zakresie tych urządzeń.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek dotyczy opracowanego przez Komisję planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, w którym zapowiedziano inicjatywy, które będą miały wpływ na cały cykl życia produktów, np. ze względu na fakt, że wpłyną na ich projekt, promowanie procesów gospodarki o obiegu zamkniętym, sprzyjanie zrównoważonej konsumpcji i dążenie do zapewnienia możliwie najdłuższego utrzymywania zasobów w gospodarce UE.

Wniosek w sprawie przepisów dotyczących uniwersalnych ładowarek do telefonów komórkowych i urządzeń radiowych podobnych kategorii lub klas uwzględniono w drugim priorytecie programu prac Komisji na 2020 r. („Europa na miarę ery cyfrowej”).

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawa prawna wniosku jest ta sama jak w przypadku zmienianego aktu ustawodawczego, tj. art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁶ Tzn. urządzenia będą sprzedawane w opakowaniu niezawierającym ładowarki (według uznania nadal będzie można dołączyć możliwy do odłączenia kabel).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Kompetencję w zakresie rynku wewnętrznego posiadają wspólnie Unia i państwa członkowskie.

Jednym z celów dyrektywy 2014/53/UE jest zagwarantowanie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Art. 3 ust. 3 lit. a) dyrektywy, który ma zastosowanie w przypadku przyjęcia odpowiedniego aktu delegowanego Komisji, dotyczy uniwersalnych ładowarek.

W motywie 12 dyrektywy stwierdzono, że interoperacyjność między urządzeniami radiowymi i akcesoriami, takimi jak np. ładowarki, upraszcza stosowanie urządzeń radiowych i zmniejsza ilość zbędnych odpadów oraz koszty.

Brak harmonizacji w tym obszarze doprowadzi do znaczących rozbieżności w obowiązujących w państwach członkowskich przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych lub praktykach dotyczących interoperacyjności telefonów komórkowych i urządzeń radiowych podobnych kategorii lub klas o uniwersalnym urządzeniu ładującym oraz dotyczących rozdzielania.

Działania prowadzone na szczeblu krajowym w celu rozwiązania tych problemów mogłyby utrudniać swobodny przepływ towarów. Ponadto działania te ograniczają się do terytorium danego państwa członkowskiego lub danych państw członkowskich. W związku z rozwojem międzynarodowego wymiaru handlu stale rośnie liczba spraw o charakterze transgranicznym. Skoordynowane działania na szczeblu UE umożliwią osiągnięcie uzgodnionych celów w sposób dużo bardziej efektywny, a w szczególności przyczynią się do zwiększenia skuteczności nadzoru rynku. Dlatego też wskazane jest podjęcie działań na poziomie UE.

- **Proporcjonalność**

Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsze proponowane zmiany nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów.

Nowe ani zmienione wymagania nie powodują nałożenia zbędnych obciążeń i kosztów ani na przemysł (zwłaszcza na małe i średnie przedsiębiorstwa), ani na administrację. W przypadku stwierdzenia negatywnego wpływu zgodnie z analizą preferowanego wariantu proponuje się zastosowanie najbardziej proporcjonalnej odpowiedzi.

- **Wybór instrumentu**

Odpowiednie przepisy dyrektywy 2014/53/UE można zmienić dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającą dyrektywę 2014/53/UE. Państwa członkowskie powinny transponować dyrektywę zmieniającą za pomocą krajowych instrumentów prawnych.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W celu dokonania oceny potencjalnych obszarów do rewizji oraz wpływu proponowanego wariantu strategicznego na różne obszary w okresie od maja 2019 r. do kwietnia 2021 r. przeprowadzono następujące działania konsultacyjne:

- wstępną ocenę skutków (2018–2019) skierowaną do obywateli, organizacji konsumenckich, organizacji pozarządowych (NGO), stowarzyszeń producentów oraz indywidualnych producentów;
- konsultacje publiczne (2019) skierowane do państw członkowskich, obywateli, organizacji konsumenckich, NGO, stowarzyszeń producentów oraz indywidualnych producentów;
- dwa sondaże wśród konsumentów (2019 i 2021) skierowane do obywateli;
- sondaż wśród zainteresowanych stron (2020–2021) skierowany do państw członkowskich, obywateli, organizacji konsumenckich oraz producentów;
- ukierunkowane rozmowy (2021) z organizacjami konsumenckimi, stowarzyszeniami środowiskowymi, organami nadzoru rynku, NGO, stowarzyszeniami producentów i producentami;
- spotkania grup ekspertów ukierunkowane na organizacje konsumenckie, państwa członkowskie, organy nadzoru rynku, NGO, stowarzyszenia producentów i producentów.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja rozpoczęła ocenę skutków uzupełnianą trzema badaniami nad możliwym wnioskiem ustawodawczym w celu: eliminacji fragmentacji i zajęcia się kwestią wygody konsumentów; ograniczenia ilości odpadów elektronicznych; zapewnienia przyszłościowego podejścia i monitorowania aktualnej sytuacji w zakresie technologii ładowania (np. bezprzewodowych), aby zapobiec fragmentacji, ale jednocześnie nie hamować innowacji. Te trzy uzupełniające badania to: ocena skutków uniwersalnego rozwiązania w zakresie ładowania telefonów komórkowych oraz potencjalnie innych małych i średnich urządzeń przenośnych („pierwsze badanie”)⁷; ocena stanu technologii bezprzewodowych wykorzystywanych w telefonach komórkowych i podobnych urządzeniach („drugie badanie”) oraz ocena skutków dotycząca rozdzielenia ładowarek („trzecie badanie”).

- **Ocena skutków**

W wyniku *pierwszego badania uzupełniającego* stwierdzono, że protokół ustaleń z 2009 r. okazał się skuteczny, jeżeli chodzi o harmonizację rozwiązań w zakresie ładowania (zarówno interfejsów ładowania, jak i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania) i poprawę wygody konsumentów. Nie udało się jednak w jego ramach osiągnąć pełnej harmonizacji rozwiązań w zakresie ładowania. Co więcej, nie udało się w istotnym stopniu osiągnąć rozdzielenia, ponieważ tylko niektórzy producenci w Unii oferują konsumentom wariant zakupu telefonu bez urządzenia ładującego, co ogranicza spodziewane korzyści dla środowiska.

W wyniku pierwszego badania ustalono, że większość obywateli Unii, którzy wzięli udział w konsultacjach publicznych Komisji dotyczących ładowarek do telefonów komórkowych,

⁷ <https://op.europa.eu/pl/publication-detail/-/publication/c6fadfea-4641-11ea-b81b-01aa75ed71a1>

była niezadowolona (41 %) lub bardzo niezadowolona (22 %) z „obecnej sytuacji w zakresie ładowarek do telefonów komórkowych i ich bezproblemowego wykorzystywania z różnymi urządzeniami”, a 76 % zgadzało się lub zdecydowanie się zgadzało, że obecna sytuacja nie jest wygodna dla użytkowników telefonów komórkowych. Wydaje się również, że respondenci poparli pomysł uniwersalnej ładowarki. 63 % respondentów opowiedziało się za skorzystaniem przez Unię z jej uprawnień regulacyjnych w celu wprowadzenia obowiązkowej normy dotyczącej ładowarek, natomiast 31 % uważało, że Unia powinna promować porozumienie w branży. Jedynie 6 % obywateli biorących udział w sondażu zasugerowało, że Unia nie powinna żadnego rodzaju ingerencji. Organy publiczne, NGO i organizacje konsumenckie również wyraziły poparcie dla uniwersalnego rozwiązania w zakresie ładowania.

W pierwszym badaniu ustalono także, że zużycie surowców na potrzeby produkcji urządzeń ładujących wpływa na środowisko, a także powoduje skutki w postaci powstawania odpadów elektronicznych na koniec cyklu życia produktu. Szacuje się, że w 2018 r. urządzenia ładujące do telefonów komórkowych odpowiadały za około 11 000 ton odpadów elektronicznych, a związane z nimi emisje w całym cyklu życia wyniosły około 600 ktCO₂e. Oczekuje się, że w nadchodzących latach ilości te wzrosną, przede wszystkim z uwagi na tendencję przechodzenia na cięższe szybkie ładowarki.

Badanie dotyczy jeszcze jednej ważnej nowości technologicznej: ładowania bez łącza elektrycznego (ładowania bezprzewodowego). Technologia ta opiera się na interfejsie ładowania, który nie wykorzystuje specjalnego gniazda do ładowania (w przeciwieństwie do urządzeń radiowych ładowanych za pośrednictwem połączenia przewodowego). Od czasu wprowadzenia telefonów z funkcją ładowania bezprzewodowego stopniowo stają się one coraz powszechniejsze wśród konsumentów. W latach 2016–2018 sprzedaż wzrosła sześciokrotnie, do około 44 mln sztuk, lub o około 28 % sprzedaży w 2018 r.⁸ Aktualnie technologii tej nie postrzega się jednak jako zamiennika ładowania przewodowego ze względu na wskaźniki wydajności takich ładowarek. Ponadto, biorąc pod uwagę obecne współistnienie ładowania bezprzewodowego i tradycyjnego ładowania przewodowego, potencjał w zakresie zmniejszenia ilości odpadów elektronicznych jest ograniczony, ponieważ aby wyprodukować ładowarkę bezprzewodową potrzeba więcej materiałów niż do produkcji ładowarki przewodowej.

W ramach pierwszego badania przeanalizowano także, w jakim stopniu inicjatywa dotycząca uniwersalnej ładowarki mogłaby się przyczynić do obecnej tendencji dobrowolnego rozdzielania (tj. oferowania przez podmioty gospodarcze telefonów bez urządzeń ładujących), aby zapewnić korzyści dla środowiska i dać klientom tę możliwość. Stwierdzono, że taka inicjatywa – wraz z innymi środkami stymulującymi rozdzielanie – mogłaby przyczynić się do osiągnięcia unijnych celów środowiskowych. Im wyższy wskaźnik rozdzielania, tym większe korzyści dla środowiska i konsumentów pod względem oszczędności kosztów i wygody.

Według *drugiego badania* ładowanie bezprzewodowe nadal stanowi technologię rozwijającą się, wykazującą niewielką fragmentację interfejsów ładowania oraz dobry poziom interoperacyjności wśród rozwiązań w zakresie ładowania, a zatem wprowadzanie obowiązkowych wymagań w odniesieniu do tej technologii wydaje się przedwczesne. W miarę rozwoju technologii i jej uwzględniania w większej liczbie produktów może jednak

⁸ Należy zauważyć, że te dane liczbowe dotyczą telefonów z funkcją ładowania bezprzewodowego, tj. nie telefonów sprzedawanych w zestawie z bezprzewodowym urządzeniem ładującym, ale tych, które można doładować przy użyciu bezprzewodowego urządzenia ładującego, które należy zakupić osobno.

dojść do fragmentacji, jeżeli stosowane będą różne interfejsy ładowania i protokoły komunikacyjne w zakresie ładowania.

Zgodnie z *trzecim badaniem* warianty rozdzielania obejmują jasne i wyraźne kompromisy, z których najważniejszy polega na zestawieniu korzyści dla środowiska z kosztami finansowymi i utratą wygody konsumentów. Większość respondentów sondażu będących zainteresowanymi stronami (organy publiczne, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i obywatele) preferowała wariant polegający na zobowiązaniu producentów i dystrybutorów do pozostawienia klientom wyboru co do zakupu nowego zasilacza zewnętrznego lub kabla wraz z nowym telefonem komórkowym. Sześciu na dziesięciu respondentów z branży uważało jednak, że każdy producent lub dystrybutor telefonów komórkowych powinien mieć swobodę wyboru sposobu sprzedaży swoich telefonów i ładowarek (tj. co ma być zawarte w opakowaniu detalicznym).

W trzecim badaniu wskazano, że od października 2020 r. niektórzy producenci (których udział w rynku wynosi 30–40 %) zapowiedzieli usunięcie zasilacza zewnętrznego (oraz innych akcesoriów) z opakowania detalicznego pewnych nowych modeli. Inni rozważają swoje możliwości i wydaje się wysoce prawdopodobne, że przynajmniej niektórzy z nich również zaczną w najbliższej przyszłości oferować rozdzielone rozwiązania. Producenci, którzy dokonali kosztownych inwestycji we własne technologie ładowania, wydają się jednak mniej chętni, ponieważ duża wydajność ładowania ich połączonych zestawów telefonów i zasilaczy zewnętrznych stanowi ważny element ich strategii marketingowej. Producenci, którzy opracowali te rozwiązania, nie wykazali jednak, że wydajność ta wynika ze sposobu opracowania, a nie z tego, że ich rozwiązanie blokuje lub ogranicza wydajność stosowania innych ładowarek.

Zharmonizowany interfejs ładowania po stronie urządzenia radiowego (tj. gniazdo ładowania w przypadku urządzenia radiowego ładowanego przewodowo), minimalny wspólny poziom interoperacyjności ładowania za pośrednictwem ujednoliconego protokołu komunikacyjnego w zakresie ładowania oraz zapewnienie informacji na temat wymagań dotyczących ładowania ich urządzeń radiowych stanowią zatem warunki wstępne skutecznego i znaczącego rozdzielania.

Przeprowadzono ocenę skutków, w ramach której zbadano warianty strategiczne łączące trzy (3) różne środki: a) harmonizacja interfejsu ładowania urządzeń radiowych; b) obsługę odpowiedniego protokołu komunikacyjnego w zakresie ładowania urządzeń radiowych i informowanie konsumentów o wydajności ładowania; oraz c) udostępnienie na rynku przynajmniej rozdzielonego rozwiązania.

W przypadku wszystkich wariantów istnieją podwarianty o wąskim zakresie (tj. obejmujące wyłącznie telefony komórkowe) lub szerszym zakresie (obejmujące również pewne urządzenia o charakterystyce ładowania porównywalnej z charakterystyką telefonu komórkowego). Preferowanym wariantem strategicznym jest wariant 5 o szerokim zakresie, ponieważ stanowi najbardziej sprawiedliwy kompromis między wszystkimi celami i umożliwia wypracowanie sytuacji korzystnej dla większości zainteresowanych stron oraz środowiska.

Oczekuje się, że wariant 5 przyniesie korzyści dla środowiska dzięki ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych o około 180 ktCO₂e rocznie, zużycia materiałów o około 2 600 t rocznie oraz ograniczeniu ilości odpadów elektronicznych o 980 t rocznie. Rozdzielenie zasilacza zewnętrznego przyczynia się do tego w największym stopniu dzięki mniejszemu wydobyciu zasobów, mniejszej produkcji, ograniczonemu transportowi, użytkowaniu i unieszkodliwianiu ładowarek.

Jeżeli chodzi o wygodę konsumentów, preferowany wariant zapewni interoperacyjność dzięki uniwersalnemu interfejsowi i wydajności ładowania, ograniczając sprzedaż samodzielnych zasilaczy zewnętrznych i kabli oraz promując ich ponowne wykorzystanie. W odniesieniu do harmonizacji interfejsu ładowania obowiązek wyposażenia urządzeń radiowych w gniazdo ładowania USB typu C jest wystarczający, aby rozwiązać problem niewygody konsumentów, którzy nie są w stanie naładować swojego urządzenia, ponieważ nie posiadają kompatybilnej ładowarki. Przełoży się to również na zmniejszenie wydatków konsumentów na te produkty o około 250 mln EUR rocznie.

Oczekuje się, że preferowany wariant poprawi ogólne obroty podmiotów gospodarczych o 105 mln EUR rocznie. Korzyści w zakresie obrotów dla sprzedawców detalicznych i dystrybutorów (457 mln EUR rocznie), wynikające z faktu, że urządzeń ładujących nie dołącza się do opakowania do sprzedaży detalicznej i w związku z tym są częściej kupowane oddzielnie, przewyższają negatywny wpływ na obroty producentów urządzeń (352 mln EUR rocznie), wynikający z wdrożenia uniwersalnego złącza dla producentów urządzeń, a także utratę zysków przez producentów zasilaczy zewnętrznych.

Koszty bezpośrednie dla producentów, którzy nie korzystają z uniwersalnego złącza i muszą przeprojektować swoje urządzenia, zostaną ograniczone dzięki okresowi przejściowemu, a zatem uznaje się je za znikome. Koszty bezpośrednie dla producentów, którzy obecnie stosują własne protokoły komunikacyjne w zakresie szybkiego ładowania niezgodne ze wspólnym rozwiązaniem, szacuje się na 30 mln EUR. Koszty pośrednie są trudne do oszacowania (ze względu na niechęć producentów do ujawniania takich informacji) i będą wynikać jedynie z utraty opłat licencyjnych przez producentów, którzy nie stosują jeszcze uniwersalnego złącza w swoich produktach.

	Korzyść (rocznie)	Koszt (rocznie)
Emisja gazów cieplarnianych	180 ktCO ₂ e	
Zużycie materiałów	2 600 ton	
Odpady elektroniczne	980 ton	
Wydatki konsumentów	250 mln EUR	
Obroty sprzedawców detalicznych i dystrybutorów	457 mln EUR	
Obroty światowych producentów		352 mln EUR
Przeprojektowanie sprzętu w celu wdrożenia uniwersalnego złącza		Uwzględniono powyżej. Ograniczony do okresu przejściowego, ponieważ coraz więcej producentów będzie się skłaniać ku uniwersalnemu złączu nawet w scenariuszu bazowym
Wdrożenie uniwersalnego protokołu komunikacyjnego w zakresie ładowania		Uwzględniono powyżej.
Wdrożenie rozwiązania obejmującego rozdzielanie		Uwzględniono powyżej.

Utrata opłat licencyjnych		Brak możliwości oszacowania
---------------------------	--	-----------------------------

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

W dyrektywie 2014/53/UE nałożono już na producentów obowiązek zapewnienia, aby urządzenia radiowe wprowadzane na rynek Unii projektowano i produkowano zgodnie z określonymi w niej zasadniczymi wymaganiami oraz aby towarzyszyły im informacje (np. dotyczące bezpieczeństwa, przeznaczenia urządzeń radiowych i ograniczeń w korzystaniu z urządzeń). Nowe wymagania będą miały zastosowanie jedynie do niektórych kategorii lub klas urządzeń radiowych i dlatego nie oczekuje się, że stworzą dodatkowe obciążenie.

Zmiany nie są szeroko zakrojone i nie modyfikują znacząco obecnych ram prawnych dotyczących urządzeń radiowych.

- **Prawa podstawowe**

Harmonizacja interfejsu dla telefonów komórkowych i innych podobnych urządzeń, pod warunkiem że ładuje się je za pomocą ładowania przewodowego, tak aby można było ładować je przy użyciu uniwersalnego gniazda ładowania i uniwersalnego protokołu komunikacyjnego w zakresie ładowania, oraz rozdzielenie tych urządzeń od ich ładowarek zwiększy poziom ochrony środowiska (art. 37 Karty) i ochrony konsumentów (art. 38 Karty).

Szacuje się, że w 2018 r. ładowarki do telefonów komórkowych odpowiadały za około 11 000 ton odpadów elektronicznych, a związane z nimi emisje w całym cyklu życia wyniosły około 600 ktCO_{2e}. Oczekuje się, że ilości te nieco wzrosną w nadchodzących latach, a mianowicie z uwagi na tendencję do przechodzenia na cięższe szybkie ładowarki.

Wniosek przyczyni się zatem do ograniczenia odpadów środowiskowych i zapewni wygodę konsumentów.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma żadnego wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Wniosek ma na celu zmianę dyrektywy 2014/53/UE, w której już w art. 47 wymaga się:

- aby Komisja dokonała przeglądu funkcjonowania dyrektywy i przedłożyła sprawozdanie na ten temat po upływie 2 lat od daty rozpoczęcia stosowania dyrektywy, a następnie co pięć lat; oraz
- aby państwa członkowskie przysyłały Komisji sprawozdanie na temat stosowania dyrektywy po upływie roku od daty rozpoczęcia jej stosowania, a następnie co dwa lata.

W art. 2 wniosku przewidziano, że państwa członkowskie informują Komisję o transpozycji zmian.

- **Europejski Obszar Gospodarczy**

Proponowany akt prawny ma znaczenie dla EOG i z tego względu powinien objąć także ten obszar.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 1 wniosku zmieniono niektóre przepisy dyrektywy 2014/53/UE.

Główne zmiany, które mają zostać wprowadzone do dyrektywy 2014/53/UE na podstawie niniejszego wniosku, są następujące.

- 1) W art. 3 (w którym określono zasadnicze wymagania) dodaje się nowy ustęp oraz dodaje się nowy załącznik.

Nowy ust. 4 (art. 3): W ustępie tym określono wymóg, aby urządzenia radiowe wymienione w nowym załączniku (część I) dodanym na podstawie wniosku były zgodne z interfejsem ładowania i protokołem komunikacyjnym w zakresie ładowania opisanym w tym nowym załączniku. W tym samym ustępie upoważnia się Komisję do zmiany, w drodze aktów delegowanych, treści nowego załącznika, co w przyszłości ma również umożliwić, w razie potrzeby, uwzględnienie wszelkich dodatkowych rodzajów technologii ładowania innych niż ładowanie przewodowe.

Nowy załącznik (część I): Określono w nim wymóg, aby telefony komórkowe i podobne urządzenia radiowe, jeżeli można ładować je za pomocą ładowania przewodowego, były wyposażone w gniazdo USB typu C oraz, jeżeli wymagają ładowania napięciem wyższym niż 5 woltów lub prądem o natężeniu wyższym niż 3 ampery lub mocą wyższą niż 15 watów, były wyposażone w protokół komunikacyjny w zakresie ładowania przez USB.

- 2) Dodaje się nowy art. 3a dotyczący dostaw niektórych kategorii lub klas urządzeń radiowych bez urządzeń ładujących.
- 3) W tym nowym artykule określono wymóg, aby w przypadku gdy podmiot gospodarczy dostarcza użytkownikom końcowym urządzenie radiowe wraz z urządzeniem ładującym, podmiot gospodarczy był również zobowiązany do zaoferowania wszystkim użytkownikom końcowym dostawy tego samego urządzenia radiowego bez urządzenia ładującego.
- 4) W art. 10 ust. 8 wprowadza się zmianę polegającą na dodaniu nowego wymogu informacyjnego.
- 5) Dokładniej rzecz ujmując, w przypadku urządzenia radiowego, do którego będą miały zastosowanie nowe wymagania zawarte we wniosku, należy przedstawić informacje na temat charakterystyki jego wydajności ładowania, a także mocy urządzenia ładującego, które można używać z danym urządzeniem radiowym. Informacje te określono szczegółowo w nowym załączniku (część II), a Komisja jest uprawniona do zmiany treści tego nowego załącznika (część II) w drodze aktów delegowanych.

- 6) Art. 17, w którym określono mające zastosowanie procedury oceny zgodności w celu wykazania zgodności z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 3 dyrektywy 2014/53/UE, zmienia się w celu dodania w ust. 2 odniesień do tych nowych wymagań, które proponuje się włączyć do art. 3 dyrektywy 2014/53/UE (zasadnicze wymagania).
- 7) Producent będzie miał zatem zawsze możliwość wyboru stosowania procedury wewnętrznej kontroli produktu w celu wykazania zgodności z tymi nowymi wymaganiami (zasadnicze wymagania).
- 8) Art. 40 i 43 zmienia się w celu dostosowania ich do nowych wymagań dodanych we wniosku.
- 9) W ten sposób państwa członkowskie będą miały uprawnienia do podejmowania działań przeciwko produktom, które nie spełniają nowych wymagań.
- 10) Art. 44 dotyczący uprawnień delegowanych zmienia się w celu dodania odniesień do uprawnień delegowanych przyznanych Komisji na podstawie wniosku.

W art. 2 zobowiązano państwa członkowskie do transpozycji tych zmian do dnia [*UP proszę wprowadzić datę – 12 miesięcy po przyjęciu*] oraz stosowania ich od dnia [*UP proszę wprowadzić datę 12 miesięcy po upływie okresu transpozycji wskazanego w powyższym punkcie*].

Wszelkie wymagania, które mają zostać wprowadzone na podstawie wniosku, nie będą miały zastosowania do urządzeń radiowych wprowadzonych na rynek Unii przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniająca dyrektywę 2014/53/UE w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednym z celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE³ jest zagwarantowanie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. a) tej dyrektywy jednym z zasadniczych wymagań, które muszą spełniać urządzenia radiowe, jest to, aby współdziałały z dodatkowymi elementami, w szczególności z uniwersalnymi ładowarkami. W tym względzie w motywie 12 dyrektywy 2014/53/UE wskazano, że interoperacyjność między urządzeniami radiowymi i akcesoriami, takimi jak np. ładowarki, upraszcza stosowanie urządzeń radiowych i zmniejsza ilość zbędnych odpadów oraz koszty.
- (2) Od 2009 r. na poziomie Unii dąży się do ograniczenia fragmentacji interfejsów ładowania telefonów komórkowych i podobnych urządzeń radiowych. Niedawne dobrowolne inicjatywy nie spełniają w pełni celów polityki Unii w zakresie ograniczenia odpadów elektronicznych, zapewnienia wygody konsumentów i uniknięcia fragmentacji rynku urządzeń ładujących.
- (3) Unia jest zaangażowana w zwiększanie efektywnego wykorzystania zasobów poprzez przejście na czystą gospodarkę o obiegu zamkniętym dzięki wprowadzeniu takich inicjatyw, jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE⁴, a ostatnio dzięki wprowadzeniu Europejskiego Zielonego Ładu. Dyrektywa ta ma na celu

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylająca dyrektywę 1999/5/WE (Dz.U. L 153 z 22.5.2014, s. 62).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

ograniczenie ilości odpadów elektronicznych powstających w wyniku sprzedaży urządzeń radiowych oraz zmniejszenie wydobycia surowców i emisji CO₂ powstającej w wyniku produkcji, transportu i unieszkodliwiania ładowarek, a tym samym promowanie gospodarki o obiegu zamkniętym.

- (4) W opracowanym przez Komisję planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym przewidziano inicjatywy w całym cyklu życia produktów, ukierunkowane na ich projekt, promowanie procesów gospodarki o obiegu zamkniętym, sprzyjanie zrównoważonej konsumpcji i dążenie do zapewnienia możliwie najdłuższego utrzymywania zasobów w gospodarce Unii.
- (5) Komisja zakończyła ocenę skutków, która wykazała, że rynek wewnętrzny nie wykorzystuje w pełni swojego potencjału, ponieważ utrzymująca się fragmentacja rynku interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania dla telefonów komórkowych i innych podobnych urządzeń radiowych skutkuje brakiem wygody konsumentów i wzrostem ilości odpadów elektronicznych.
- (6) Interoperacyjność między urządzeniami radiowymi i akcesoriami, takimi jak ładowarki jest utrudniona, ponieważ istnieją różne interfejsy ładowania dla niektórych kategorii lub klas urządzeń radiowych wykorzystujących ładowanie przewodowe, takich jak mobilne telefony komórkowe, tablety, aparaty cyfrowe, słuchawki nagłowne lub zestawy słuchawkowe, przenośne konsole do gier wideo i przenośne głośniki. Ponadto istnieje kilka rodzajów protokołów komunikacyjnych w zakresie szybkiego ładowania, w przypadku których nie zawsze gwarantowany jest minimalny poziom wydajności. W związku z tym niezbędne jest działanie Unii na rzecz promowania wspólnego poziomu interoperacyjności oraz dostarczania użytkownikom końcowym informacji dotyczących charakterystyki ładowania urządzeń radiowych. Konieczne jest zatem wprowadzenie w dyrektywie 2014/53/UE odpowiednich wymagań dotyczących protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania, interfejsu ładowania (tj. gniazda ładowania) niektórych kategorii lub klas urządzeń radiowych, a także informacji, które mają być dostarczane użytkownikom końcowym w odniesieniu do charakterystyki ładowania tych kategorii lub klas urządzeń radiowych.
- (7) Brak harmonizacji w tym obszarze może doprowadzić do znaczących rozbieżności w przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych lub praktykach państw członkowskich dotyczących interoperacyjności telefonów komórkowych i urządzeń radiowych podobnych kategorii lub klas z ich urządzeniami ładującymi oraz dotyczących dostarczania urządzeń radiowych bez urządzeń ładujących.
- (8) Wielkość rynku wewnętrznego telefonów komórkowych i urządzeń radiowych wielokrotnego ładowania podobnych kategorii lub klas, rozpowszechnienie różnych typów urządzeń ładujących do takich urządzeń radiowych oraz znaczący handel transgraniczny tymi produktami wymagają bardziej zdecydowanych działań legislacyjnych na szczeblu Unii niż środki krajowe lub dobrowolne, aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (9) Konieczne jest zatem zharmonizowanie interfejsu ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania dla określonych kategorii lub klas urządzeń radiowych ładowanych za pomocą ładowania przewodowego. Ponadto konieczne jest zapewnienie podstawy dostosowania do wszelkich przyszłych efektów postępu technologicznego poprzez wprowadzenie harmonizacji interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania w odniesieniu do urządzeń radiowych ładowanych w inny sposób niż za pomocą ładowania przewodowego,

w tym w drodze ładowania za pomocą fal radiowych (ładowanie bezprzewodowe). Taka harmonizacja powinna przyczynić się do ograniczenia odpadów środowiskowych, zapewnienia wygody konsumentów i przeciwdziałania fragmentacji rynku spowodowanej występowaniem różnych interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania, jak również wszelkich inicjatyw na szczeblu krajowym, które mogłyby stworzyć przeszkody w handlu na rynku wewnętrznym.

- (10) Taka harmonizacja byłaby jednak niepełna, gdyby nie połączono jej z wymaganiami dotyczącymi łącznej sprzedaży urządzeń radiowych i ładowarek do nich oraz informacji, które mają być przekazywane użytkownikom końcowym. Fragmentacja podejść państw członkowskich w odniesieniu do wprowadzania do obrotu danych kategorii lub klas urządzeń radiowych i ich urządzeń ładujących utrudniłaby handel transgraniczny tymi produktami, na przykład ze względu na zobowiązanie podmiotów gospodarczych do przepakowywania produktów w zależności od państwa członkowskiego, do którego mają być dostarczone te produkty. To z kolei spowodowałoby większe niedogodności dla konsumentów i doprowadziło do powstania niepotrzebnych odpadów elektronicznych, niwelując w ten sposób korzyści płynące z harmonizacji interfejsu ładowania i protokołu komunikacyjnego w zakresie ładowania. Konieczne jest zatem nałożenie wymagań w celu zapewnienia, aby użytkownicy końcowi nie musieli kupować nowego urządzenia ładującego przy każdym zakupie nowego telefonu komórkowego lub podobnego urządzenia radiowego. Aby zapewnić skuteczność takich wymagań, użytkownicy końcowi powinni otrzymywać niezbędne informacje dotyczące charakterystyki ładowania przy zakupie telefonu komórkowego lub podobnego urządzenia radiowego.
- (11) Z technicznego punktu widzenia możliwe jest zdefiniowanie USB typu C jako uniwersalnego gniazda ładowania dla odpowiednich kategorii lub klas urządzeń radiowych. Technologię USB typu C, stosowaną na całym świecie, przyjął na poziomie normalizacji międzynarodowej i transponował do systemu europejskiego Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) w ramach serii norm europejskich EN IEC 62680-1⁵.
- (12) USB typu C to technologia, która jest już powszechnie stosowana w wielu kategoriach lub klasach urządzeń radiowych, ponieważ zapewnia wysokiej jakości ładowanie i przesyłanie danych. Gniazdo ładowania USB typu C, w połączeniu z protokołem komunikacyjnym w zakresie ładowania przez USB, jest w stanie zapewnić do 100 W mocy, a zatem pozostawia dużo miejsca na dalszy rozwój rozwiązań w zakresie szybkiego ładowania, umożliwiając jednocześnie rynkowi zaspokojenie potrzeb telefonów niskiej klasy, które nie wymagają szybkiego ładowania. Telefony komórkowe i podobne urządzenia radiowe, które obsługują szybkie ładowanie, mogą zawierać funkcje zasilania przez USB opisane w normie EN IEC 62680-1-2:2020 „Interfejsy uniwersalnej magistrali szeregowej do transmisji danych oraz zasilania – Część 1–2: Elementy wspólne – Specyfikacja zasilania przez USB”.
- (13) W odniesieniu do ładowania za pomocą środków innych niż ładowanie przewodowe w przyszłości mogą zostać opracowane rozbieżne rozwiązania, co może mieć negatywny wpływ na interoperacyjność, wygodę konsumentów i środowisko. Chociaż na obecnym etapie przedwczesne jest nakładanie szczegółowych wymogów na takie rozwiązania, Komisja powinna być w stanie podjąć w przyszłości działania w celu ich harmonizacji, jeżeli na rynku wewnętrznym wystąpi dostrzegalna fragmentacja.

⁵ Interfejsy uniwersalnej magistrali szeregowej do transmisji danych oraz zasilania – Część 1–3: Elementy wspólne – Specyfikacja kabla i złącza typu USB-CTM.

- (14) Art. 3 dyrektywy 2014/53/UE należy zmienić z myślą o uwzględnieniu interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania. Kategorie lub klasy urządzeń radiowych objętych tym nowym przepisem należy określić bardziej szczegółowo w nowym załączniku do dyrektywy 2014/53/UE.
- (15) Należy również zmienić dyrektywę 2014/53/UE w celu dodania nowego artykułu, który będzie odnosił się do wymagań dotyczących dostarczania niektórych kategorii lub klas urządzeń radiowych bez urządzeń ładujących. Kategorie lub klasy urządzeń radiowych, których to dotyczy, jak również specyfikacje dotyczące rozwiązań w zakresie ładowania należy określić w nowym załączniku do dyrektywy 2014/53/UE.
- (16) W art. 10 ust. 8 dyrektywy 2014/53/UE przewidziano informacje, które należy zawrzeć w instrukcji obsługi, w związku z czym w artykule tym należy wprowadzić dodatkowe wymogi informacyjne. Szczegółowe informacje dotyczące nowych wymogów należy określić w nowym załączniku do dyrektywy 2014/53/UE. Wspomniane wymogi informacyjne umożliwiłyby konsumentom określenie najbardziej odpowiedniego zasilacza zewnętrznego potrzebnego do ładowania ich urządzeń radiowych. Powinna istnieć możliwość dostosowania tych wymogów w przyszłości w celu odzwierciedlenia wszelkich zmian w wymogach dotyczących etykietowania zasilaczy zewnętrznych, które to wymogi mogą zostać wprowadzone na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE⁶.
- (17) Art. 17 dyrektywy 2014/53/UE, w którym określono procedury oceny zgodności, należy zmienić w celu dodania odniesień do nowych zasadniczych wymagań, które mają zostać wprowadzone w art. 3 tej dyrektywy. Producent powinien mieć zatem możliwość wyboru stosowania procedury kontroli wewnętrznej w celu wykazania zgodności ze wspomnianymi nowymi zasadniczymi wymaganiami.
- (18) Należy zmienić art. 40, 43 i 44 dyrektywy 2014/53/UE w celu dostosowania zawartych w nich odniesień do nowych przepisów wprowadzonych niniejszą dyrektywą.
- (19) W celu uwzględnienia wszelkich przyszłych zmian w technologii ładowania oraz zapewnienia minimalnego wspólnego poziomu interoperacyjności między urządzeniami radiowymi a urządzeniami ładującymi do tych urządzeń radiowych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu zmiany kategorii lub klas urządzeń radiowych oraz specyfikacji dotyczących interfejsów ładowania i protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania, a także szczegółowych informacji związanych z ładowaniem. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.⁷ W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

⁷ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (20) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2014/53/UE.
- (21) Podmiotom gospodarczym należy zapewnić wystarczającą ilość czasu na przystąpienie do niezbędnych dostosowań urządzeń radiowych objętych zakresem niniejszej dyrektywy, które podmioty te zamierzają wprowadzać na rynek Unii,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2014/53/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 3 akapit pierwszy lit. a) przecinek i sformułowanie „, w szczególności z uniwersalnymi ładowarkami” zastępuje się sformułowaniem „innymi niż urządzenia ładujące dla kategorii lub klas urządzeń radiowych, określonych w załączniku Ia część I, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu”;
 - b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Urządzenia radiowe należące do kategorii lub klas określonych w załączniku Ia część I są konstruowane w taki sposób, aby spełniały specyfikacje dotyczące ładowania określone w tym załączniku dla odpowiedniej kategorii lub klasy urządzenia radiowego.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 44, w odniesieniu do urządzeń radiowych, które można ładować za pomocą ładowania przewodowego, w celu zmiany załącznika Ia w związku z postępem technicznym oraz w celu zapewnienia minimalnego wspólnego poziomu interoperacyjności pomiędzy urządzeniami radiowymi a ich urządzeniami ładującymi, w drodze:

- a) zmiany, dodawania lub usuwania kategorii lub klas urządzeń radiowych;
- b) zmiany, dodawania lub usuwania specyfikacji technicznych, w tym odniesień i opisów, dotyczących gniazd ładowania oraz protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania dla każdej odnośnej kategorii lub klasy urządzeń radiowych.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 44, w odniesieniu do urządzeń radiowych, które można ładować za pomocą środków innych niż ładowanie przewodowe, w celu zmiany załącznika Ia w związku z postępem technicznym oraz w celu zapewnienia minimalnego wspólnego poziomu interoperacyjności pomiędzy urządzeniami radiowymi a ich urządzeniami ładującymi, w drodze:

- a) wprowadzenia, zmiany, dodawania lub usuwania kategorii lub klas urządzeń radiowych;
 - b) wprowadzania, zmiany, dodawania lub usuwania specyfikacji technicznych, w tym odniesień i opisów, dotyczących interfejsów ładowania oraz protokołów komunikacyjnych w zakresie ładowania dla każdej odnośnej kategorii lub klasy urządzeń radiowych.”;
- 2) dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Umożliwienie użytkownikom końcowym nabywania pewnych kategorii lub klas urządzeń radiowych bez urządzenia ładującego

W przypadku gdy podmiot gospodarczy oferuje użytkownikom końcowym możliwość nabycia urządzenia radiowego objętego zakresem przepisów art. 3 ust. 4 wraz z urządzeniem ładującym, użytkownikowi końcowemu oferuje się również możliwość nabycia urządzenia radiowego bez urządzenia ładującego.”;

- 3) w art. 10 ust. 8 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do urządzenia radiowego objętego zakresem przepisów art. 3 ust. 4 akapit pierwszy dołącza się informacje na temat specyfikacji dotyczących możliwości ładowania oraz urządzenia ładującego, jak opisano w załączniku Ia część II. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 44, w celu zmiany załącznika Ia część II, poprzez wprowadzenie, zmianę, dodanie lub usunięcie jakichkolwiek szczegółów dotyczących tych informacji lub sposobu ich wskazywania.”;

- 4) w art. 17 ust. 2 sformułowanie „art. 3 ust. 1” zastępuje się sformułowaniem „art. 3 ust. 1 i 4”;
- 5) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:
- a) tytuł otrzymuje brzmienie:
„Procedura postępowania na poziomie krajowym w przypadku urządzeń radiowych stwarzających zagrożenie lub niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami”;
 - b) w ust. 1 akapit pierwszy po słowach „ochroną interesów publicznych objętych niniejszą dyrektywą” dodaje się słowa „lub nie spełnia co najmniej jednego obowiązującego zasadniczego wymagania określonego w art. 3”;

- 6) w art. 43 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w lit. h) słowa „informacji na temat przeznaczenia urządzenia radiowego” zastępuje się słowem „informacji”;
 - b) lit. j) otrzymuje brzmienie:
„j) brak zgodności z art. 3a lub 5.”;
- 7) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 2 po zdaniu pierwszym dodaje się następujące zdanie:
„W odniesieniu do aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 4 i art. 10 ust. 8 akapit trzeci, powierza się Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych na okres pięciu lat od dnia [*UP proszę wprowadzić datę wejścia w życie niniejszej dyrektywy*] r.”;
 - b) w ust. 3 i 5 sformułowanie „art. 3 ust. 3 akapit drugi, art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 2” zastępuje się sformułowaniem „art. 3 ust. 3 i 4, art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 2 oraz art. 10 ust. 8 akapit trzeci”;
- 8) tekst określony w załączniku do niniejszej dyrektywy dodaje się jako załącznik Ia.

Artykuł 2

- 1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [*UP proszę wprowadzić datę – 12 miesięcy po przyjęciu niniejszej dyrektywy*] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.
Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia [*UP proszę wstawić datę 12 miesięcy po zakończeniu okresu transpozycji wskazanego w poprzednim akapicie*] r.
Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.
- 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*